

"Înainte de Paști cu șase zile, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți. Și I-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședea cu El la masă. Deci Maria, luând o lătră cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mireasma mirului. Dar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă, a zis: Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor? Însă el a zis aceasta nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având pungă, lua din ce se pune în ea. A zis, deci, Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu mă aveți totdeauna. Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci să vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase din morți. Și s-au sfătuit arhieriei ca și pe Lazăr să-l omoare, căci, din pricina lui, mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus. A doua zi, mulțimea cea mare, care se adunase la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim, a luat ramuri de finic și a ieșit întru întâmpinarea Lui și striga: Osana! Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului, Împăratul lui Israel! Și Iisus, găsind un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris: "Nu te teme, fiica Sionului! Iată, Împăratul tău vine șezând pe mânzul asinei". Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar, când S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise pentru Dânsul și că ei I le-au făcut Lui. Așadar, dădea mărturie mulțimea care era cu El când l-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți. De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta." (Ioan 12, 1-18)

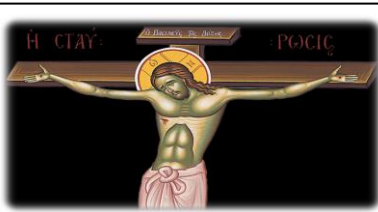
Duminica aceasta se numește **Duminica Stâlpărilor sau Duminica Crengilor**, că asta înseamnă stâlpărie sau Duminica Floriilor sau a florilor, pentru că atunci când Domnul Hristos a intrat cu biruință în Ierusalim, oamenii au tăiat din pomi crengi și au ieșit în întâmpinarea Lui, purtând în mână crengi de finic. Și ca dovadă a bucuriei lor, mai ales copiii, au cântat "*Osana Fiul lui David: binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!*" (Mt. 21, 9).

Noi, astăzi, și creștinătatea de aproape două mii de ani încoace, aducem mărire Mântuitorului nostru Iisus Hristos, pomenim cu bucurie pe cei care au zis atunci: "*Osana întru cei de sus!*" și "*Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului!*"

Dacă e vorba numai de prăznuire, cu asta ne-am împlinit datoria, dar nu e vorba numai de prăznuire, ci e vorba și de cercetare. Adică, **prima întrebare** în legătură cu aceasta ar fi: Noi cum Îl întâmpinăm pe Domnul Hristos? Avem noi dorința de a aduce preamărire? Simțim în sufletul nostru o pornire spre preamărirea Mântuitorului nostru Iisus Hristos? O facem aceasta numai din ritual sau o facem pentru că n-am putea să n-o facem când știm despre cele ce le-a făcut Domnul Hristos la Intrarea în Ierusalim? Și **încă o cercetare. Așa cum Domnul Hristos a intrat în Ierusalim, tot așa intră și în sufletele noastre, mai ales atunci când ne împărtășim** cu Trupul și Sângele Mântuitorului. Avem noi stări sufletești ca cele ale acelor care au zis: "*Osana întru cei de sus!* sau avem stări de împotrivire. E bine să ne cercetăm pe noi înșine cum stăm în fața Domnului Hristos care vine la noi. **Îl primim cu iubire, cu credință, cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste? Îl primim pe Domnul Iisus Hristos cu bucuria omului care știe că a venit Acela care aduce cu El binecuvântarea, care aduce cu El bucuria, curajul, iertarea păcatelor, ca daruri ale Învierii sau suntem nemulțumiți?** Și dacă cumva suntem nemulțumiți, atunci Îl auzim pe Domnul Hristos spunându-ne și nouă cum i-a spus Ierusalimului sau celor din Ierusalim: "*Ierusalime, Ierusalime, care ucizi pe prooroci și cu pietre omori pe cei trimiși la tine, de câte ori voit-am să adun pe fiii tăi, cum adună găina puii săi sub aripi, dar nu ați vrut. Pentru aceasta vi se lasă casa pustie, iar pe Mine nu Mă veți mai vedea până ce veți zice: Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului*" (Mt. 23, 37-39).

Noi suntem între cei ce zicem: "*Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului!*", între cei ce zicem împreună cu pruncii: "*Osana întru cei de sus, Osana întru cei din înălțime*". Și anume, **la fiecare Sfântă Liturghie spunem cuvintele: "Sfânt, sfânt, sfânt e Domnul Savaot! Plin este cerul și pământul de mărirea Ta. Osana întru cei de sus! Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului!"**. Nu se poate Liturghie fără cuvintele acestea, ceea ce înseamnă că **la fiecare Sfântă Liturghie noi pomenim și Intrarea în Ierusalim a Domnului Hristos.**

Să ne deschidem sufletele, să-I facem loc Mântuitorului nostru, să Îl primim în inima noastră, să-L ținem în conștiința noastră, în simțirea noastră și atunci va fi cu noi bucuria pe Care au avut-o cei din Ierusalim, care L-au primit pe Domnul Hristos și care s-au lăsat conduși, ajutați și mângâiați de Cel ce a venit să mântuiască sufletele noastre. Amin!

Luni, 14 aprilie – Sfânta și Marea Luni (Denie);
Marti, 15 aprilie - Sfânta și Marea Marti (Denie);
Miercuri, 16 aprilie - Sfânta și Marea Miercuri (Denie);
Joi, 17 aprilie - Sfânta și Marea Joi (Denia celor 12 Evanghelii);
Vineri, 18 aprilie – Zi aliturgică (Denia Prohodului);
Sâmbătă, 19 aprilie – Sfânta și Marea Sâmbătă; Duminică, 20 aprilie – Învierea Domnului

Săptămâna aceasta, a Sfințelor Pătimiri ne învață pe noi, oamenii, și ne cheamă totodată, **să ne uităm cu mai multă grijă la viețile noastre** și, dacă am supărat pe cineva vreodată, să cerem iertare Acestuia, Care supărat și mult prea supărat a fost de cei care spuneau că-L iubeau. Dacă am trădat vreodată, să cerem Lui iertare, Celui ce a fost trădat cu o trădare atât de mișească (...) De aceea, în fața acestei dovezi de dragoste și nu de asprime, frate și sora întru Hristos, să ne rânduim această binecuvântată săptămâna astfel încât **în fiecare seară să petrecem împreună, în rugăciunea această a deniilor** randuite de Biserica, așa cum nuntașii petrec împreună cu mirele și cu mireasa. Așa cum cei chemați la nuntă petrec împreună cu cei de dragul cărora se face nunta. Pentru că **împreună cu Iisus Hristos să trăim așa cum se cuvine**, așa cum se cade, această sfântă experiență de transformare lăuntrică și de așezare pe această cale binecuvântată a Învierii. Căci adevărat va spun: de nu veți învăța să vă bucurați de Acesta, care este Mirele Bisericii, Cel batjocorit și dosadit și aflat în suferință, niciunul dintre noi nu va putea gusta cu adevărat din bucuria ce se dă în dimineața Învierii”. Arhim.Hrisostom Rădășanu www.cuvantul-ortodox.ro/

Miercuri, 16 aprilie - Sfânta și Marea Miercuri - Cand Dumnezeu ingenuncheaza in fata mea

Când vrei să speli pe cineva, când vrei să-l mustri, când vrei să te ocupi de murdăria pe care o are el, ca să-l poți spăla cu adevărat trebuie să te cobori până la picioarele lui. Trebuie să fii în stare să te apleci lângă el, până la starea în care să poți cuprinde picioarele lui la inima ta, că într-o îmbrățișare plină de dragoste pentru curatia lui. Cine nu poate iubi atât de mult și nu se poate apropia atât de dulce, nu va putea spăla și curăți niciodată în chip mântuitor pe nimeni.

Dar când ștergi întinăciunea cuiva, când vrei să-i acoperi păcatul, să-i îndepărtezi nelegiuirea făcută, când vrei să-l ierți și să-l înfățișezi neprihănit (Isaia 40, 2; Colos. 1, 22), atunci trebuie să te apleci și mai mult. Trebuie să te smerești și mai mult, atât de mult încât să te anulezi pe ține pentru el, să te uiți pe ține și să calci pe ține pentru a-l înalta pe el. Acesta este lucru dumnezeiesc și cel mai greu cu putință pentru oameni. (din: [Lacrimă si har. Preotul martir Constantin Sarbu, Editura Bonifaciu, 2011](#))

Joi, 17 aprilie - Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, pentru ce M-ai părăsit? PS DAMASCHIN DORNEANUL

Iisus Hristos a fost și este și Dumnezeu adevărat, dar și Om adevărat, Om deplin. El Și-a asumat umanitatea în integralitatea ei. Ca atare, **pe Sfânta Cruce El a gustat moartea până în cea din urmă fibră a ei, moartea deplină**, moartea ca separare de Dumnezeu, moartea ca abandon, moartea ca părăsire. Numai așa moartea a fost gustată pe deplin. **Și aceasta este moartea – despărțirea de Dumnezeu.** De fapt, acum a murit Iisus. Moartea fizică a venit după aceea. Sf. Ap. Pavel zice că El, Iisus, a gustat moartea pentru noi toți. De fapt, într-un fel, toate sentimentele de părăsire pe care le resimte omul atunci când păcătuiește în fața lui Dumnezeu și sufletul lui moare, Iisus le-a cuprins și le-a trăit în propria sa umanitate. El a gustat moartea pentru noi, toți, suma tuturor morților, tuturor oamenilor de la începutul veacurilor și până la sfârșitul acestei lumi.

Dumnezeul meu, Dumnezeuul meu, pentru ce M-ai părăsit? Sunt cuvinte grele, dar, de la acel moment în care a rostit aceste cuvinte, moartea a murit. Și de atunci nici un om nu va mai muri singur. Și de atunci, sfârșitul vieții nu mai este moartea, ci viață este sfârșitul morții. Și orice moarte cu Dumnezeu este, de fapt, un început al vieții.

Și mai avem o datorie noi. **Dumnezeu are nevoie de noi pentru că niciun om să nu se mai simtă singur și părăsit.** Știu, atunci când cineva este bucurios, mai repede suntem părtași la bucuria lui. Dar oamenii au nevoie de noi să nu se simtă părăsiți atunci când au trecut printr-un eșec, atunci când se simt inutili, atunci când sunt triști, atunci când sunt părăsiți. Dumnezeu are nevoie de ține, de mine, de noi toți, pentru că, prin prezența noastră, oamenii să simtă prezența lui Dumnezeu și **niciodată, nimeni să nu mai spună Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, pentru ce M-ai părăsit?** www.cuvantul-ortodox.ro/

Domn fiind a toate și Ziditor Dumnezeu, zidirea Luiși o a unit Cel fără de patimă sărăcind; și Înșuși El fiind Paștile, S-a jertfit pe Sine pentru cei ce erau să moară, strigând: Mâncați trupul Meu și întru credință vă întăriți.

Cu paharul Tău cel de veselie, Bunule, carele este spre mântuirea a tot neamul omenesc, ai adăpat pe ucenicii Tăi; că singur Te-ai jertfit pe Tine Înșuși, strigând: Beți sângele Meu și întru credință vă întăriți.

Programul săptămânii 13 aprilie – 20 aprilie 2025

Duminică	8 - 12	- Sf.Liturghie (Floriile) – Pr.Dragoș
Luni	9 – 11	- Spovedanie
	17 - 19	- Denie (pomenirea celor zece fecioare) și Spovedanie
Marti	9 – 11	- Spovedanie
	17 - 19	- Denie (pomenirea femeii păcătoase) și Spovedanie
Miercuri	9 - 11	- Sfințirea mică a apei și Spovedanie - Pr.Dragoș
	17 - 19	- Denie (pomenirea spălării picioarelor) și Spovedanie
Joi	8.30 - 11	- Vecernia unită cu Liturghia Sf.Vasile (Cina cea de Taină) - Pr.Dragoș
	17 - 20	- Denia celor 12 Evanghelii
Vineri	12 -13	- Vecernia cu Scoaterea Sf.Epitaș
	17 - 20	- Denia Prohodului
Sâmbătă	8.30 - 11	- Vecernia unită cu Liturghia Sf.Vasile - Pr.Dragoș
Duminică	00 - 4.00	- Liturghia Sfințelor Paști – Pr.Marian
	12 - 14	- Vecernia Paștilor (“A doua Înviere”)